

som ejede disse Arealer, saa kunde man gøre dette Argument gældende. Men disse Arealer er jo udstykkede til mange Mennesker, mange smaa Husmænd og Gaardmænd, og de kan ikke flytte bort. Derfor mener jeg, at man maa være villig til at yde betydelige Ofre for, at de kan komme til at leve under bedre Kaar, end de hidtil har levet under. Man faar jo ikke noget reelt, fordi man bygger et Dige. Det er ikke noget, man kan sammenligne med Kunstgødning til Enge eller Sædekorn. Nej, man faar kun Værn, saa at man indenfor Diget kan arbejde i Ro i sit Erhverv og nogenlunde kan være tryk for, at de Forbedringer, man har udført, kan blive ved at staa i Fremtiden, og at Vesterhavet ikke kan blive ved at trænge ind og ødelægge Forbedringerne, saa man efter Aars Forløb er lige vidt. Jeg maa for øvrigt ogsaa sige, at antagelig vil der i det lange Løb ogsaa finde en Forhøjelse af Ejendomspriserne Sted, men det vil ske meget langsomt, og denne Forhøjelse vil ogsaa komme Staten til gode i de Afgifter, der skal svares til Staten. Men det, der særlig vil opnaas, er, at der vil blive Plads til flere Mennesker, som kan bygge ude paa de lavere liggende Arealer.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) udtalte ogsaa, at det Erhverv, Industri og Handel, som han særlig var beskæftiget i, ikke blev behandlet saa kulant fra Statens Side med Hensyn til at faa bragt Ofre. Det ærede Medlem blev grundigt imødegaaet af den højtærede Trafikminister, saa jeg skal ikke komme dybt ind derpaa; men man kunde foruden det, Ministeren fremhævede, ogsaa sige, at disse Erhverv har jo en ret betydelig Toldbeskyttelse, og det ærede Medlem er vistnok ikke meget tilbøjelig til at give Afkald derpaa. Jeg kunde ogsaa nævne mange Tilfælde, hvor man fra Rigsdagens Side er optraadt uhyre humant, f. Eks. overfor Kriser indenfor Handel og Industri. Jeg skal f. Eks. blot nævne Bankkrakket. Var det maaske i særlig Grad Landbrugere, som Bankkrakket gik ud over? Nej, det var særlig Industri og Handel — derom er der vist ingen Tvivl; men Staten traadte her hjælpende til. For Resten forekommer det mig efter den Tale, det ærede Medlem holdt, da Lovforslaget om Sikringen af Udløbet ved Hvide Sande var til Behandling, hvor han, saa vidt jeg kunde forstaa ham, ikke vilde have saa meget at indvende imod at gaa med til dette Forslag, at der er Grund til at spørge, hvorfor han har saa meget at indvende

imod det foreliggende Forslag. Det andet Forslag var særlig et Afvandingsforetagende, som vilde komme Jorderne omkring Ringkøbing Fjord, ved Skern Aa o. s. v. til gode; men hvorfor har det ærede Medlem saa saa meget imod, at man fra Statens Side ofrer noget paa Digeanlæg her? Jeg synes, der ikke var nogen særlig god Logik i det Standpunkt, det ærede Medlem indtog overfor det forrige Lovforslag, der var til Behandling, og det, han indtager overfor det foreliggende Lovforslag.

Hvad angaar den højtærede Ministers Udtalelser, skal jeg kun bemærke, at jeg ikke direkte har sammenlignet dette Digeanlæg med Fiskerihavne; men jeg har sagt, at man ogsaa maa se dette som en human Foranstaltning og ikke blot som en rent økonomisk Foranstaltning, og her synes jeg virkelig, der er nogen Lighed. Det er jo særlig i Stormvejrstider, at Fiskerne gør Brug af Fiskerihavne, og det er ogsaa særlig i Stormvejrstider, man skal gøre Brug af Digeanlægene, af de Beskyttelsesdiger, der her er Tale om. Derfor synes jeg, der er en vis Lighed. — Med Hensyn til Statsbidraget til Bygning af Diger vil jeg sige, at det kan man nu en Gang ikke generalisere. Der er Forskel paa, om det Dige, der bygges, skal være 4—6 Fod højt, eller om det skal naa op til en Højde af 16—18 Fod. Den højtærede Minister vil vistnok give mig Ret i, at man ikke kan sige, at der skal ydes halvt Bidrag overalt fra Statens Side. Det vilde være i højeste Grad inkonsekvent. Ærede Medlemmer vil vistnok give mig Ret i, at det er noget andet, naar man skal have en vældig Jordvold 16—18 Fod over Havets Overflade, end naar det drejer sig om et lille, bitte Havdige paa 4—6 Fod; at give det samme Tilskud fra Statens Side hertil vilde være ubilligt. Jeg vil tværtimod sige: Nej, der er meget stor Forskel. Enhver vil indrømme, at der er stor Forskel paa Digerne ved Vesterhavet og ved Limfjorden og paa Lolland-Falster. Med Hensyn til det Tilskud, der blev givet fra Staten til de lolland-falsterske Diger, vil jeg anmode den højtærede Minister om at studere videre. Jeg tror nemlig ikke, han er kommet til Ende med sine Studier over, hvor meget man har ofret fra Statens Side dér. Det er meget rigtigt, at det var en Fjerdedel og to Femtedele, Staten bidrog; men hvad blev der betalt siden fra Statens Side? Jeg har ikke disse Tal ved Haanden, men det var kolossale Beløb, samtidig med at man dannede en Reservefond for disse Di-